



Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca

WEB: WWW.VOVIWEB.ORG

Số 495

ngày 2 tháng 1 năm 2005

Tờ báo hàng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành **Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp**

Qui Hội

*Qui hội tình người tâm sống động
Khai thông trí tuệ tự khai vòng
Duyên Trời khai triển tâm minh đạo
Học hỏi không ngừng tự giác tâm*

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 4/11/2004 đến 10/11/2004

Copyright 2004 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Người tu thiền cần nói láo hay không?
- 2) Người tu cần chán không?
- 3) Nhịn nhục để làm gì?
- 4) Điển của đại bi là sao?
- 5) Tiếp thu điển trời để làm gì?
- 6) Dâng thân phục vụ bạn đạo có hữu ích gì?
- 7) Hữu ích về phương diện nào?

1) Montréal, 04-11-04 10: 15 PM

Hỏi: Người tu thiền cần nói láo hay không?

Đáp: Thưa người tu thiền không cần nói láo

Kệ:

*Sự thật là chơn lý chẳng dối
Ai ai cũng quý chẳng nhồi khổ
Thành tâm tu học niệm nam mô
Quý tướng Trời cao thức giác rồi*

2) Montréal, 05-11-04 11: 45 PM

Hỏi: Người tu cần chán không?

Đáp: Thưa người tu thiền cần nhịn nhục để tiến tới

Kệ:

*Thực hành tiến tới sẽ an tâm
Chuyển hóa thâm sâu hiểu các ngành
Tận độ tình trời không gạt bỏ
Trì tâm tu luyện đạt chẳng lo*

3) Montréal, 06-11-04 4: 00 AM

Hỏi: Nhịn nhục để làm gì?

Đáp: Thưa nhịn nhục để nhận điểm của đại bi

Kệ:

*Nhịn nhục để tiếp thu điểm trời
Phân minh đời đạo rõ hành trình
Trí tâm ổn định phân đường đạo
Quý tướng Trời cao chuyển sắc màu*

4) Montréal, 07-11-04 11: 05PM

Hỏi: Điểm của đại bi là sao?

Đáp: Thưa điểm của đại bi quang chiếu sự sáng suốt cho hành giả

Kệ:

*Đại bi quang chiếu vô cùng tận
Mến cảm thương yêu nguyện góp phần
Trí tuệ phân minh đường chánh pháp
Qui nguyện thiền giác chuyển phân lân*

5) Montréal, 08-11-04 1: 40 AM

Hỏi: Tiếp thu điểm trời để làm gì?

Đáp: Thưa tiếp thu điểm trời để phục vụ người đau khổ

Kệ:

*Tiếp nhận điểm trời để phục vụ
Chuyển biến vô cùng tự giải mù
Khai thông trí tuệ hồn an du
Minh tâm kiến tánh chẳng còn mù*

6) Montreal 09-11-04 11:35PM

Hỏi: Dắng thân phục vụ bạn đạo có hữu ích gì?

Đáp: Thưa dắng thân phục vụ bạn đạo rất hữu ích.

Kệ:

*Dắng thân phục vụ bạn đạo mình
Phát triển vô cùng tự tiến xuyên
Qui hội tình người thông mối đạo
Khai tâm mở trí tự tâm giao*

7) Montreal 10-11-04 11:15PM

Hỏi: Hữu ích về phương diện nào?

Đáp: Thưa hữu ích về tâm linh

Kệ:

*Hữu ích về tâm linh tiến hóa
Thực hành chất phát độ nhọn sanh
Qui nguyện thiền giác thân tâm thành
Cần khôn quang chiếu hạnh thân hành*

TRÍCH BĂNG ÔNG TÁM THUYẾT GIẢNG

CHẤP NHẬN SỬA MÌNH ĐỂ TIẾN

“Ngoại lai tạo cảnh giả hình
Chính người tự sửa mới mình lấy người”

Cái chuyện ở ngoài thì nó sắp đặt để nói cái chuyện hay của nó thôi, nhưng mà cái giả đối với mình, cái thành công của họ là cái giả đối với mình, bởi vì mình chưa đi tới được, cho nên mình phải đi tới được mình mới chịu nhìn nhận. “Chính người tự sửa mới mình lấy người”, mình sửa lấy mình, mình mới hiểu cái hành động sai quấy của mình, còn không chấp nhận sửa lấy mình thì không biết được cái hành động sai quấy.

Nhiều người nó tạo ra cái gia đình, có vợ có con, bị một hai chuyện trở ngại rồi cũng không chịu chấp nhận mà chính y đã sai lầm, rồi cưỡng ép vợ con phải chịu cái tội của mình, hay là đổ thừa xã hội, đổ thừa lung tung... rồi cuộc rồi lộn xộn, vợ đổ thừa chồng, chồng đổ thừa vợ, con đổ thừa cha, thì làm sao mà nó biết được. Cho nên mượn cái lý này lẽ kia của những người thành công rồi đem về lấy vải thưa che mắt thánh, áng mắt người, nói tầm bậy như vậy chứ không có trúng cái gì hết, rồi cuộc phải qui nguyên trở về cái chân trạng.

Cho nên các bạn đã chứng kiến, sống cảnh chết sống hằng ngày. Cái người chết là tất cả những gì nó không chịu là nó phải chịu, nó đơ tay đơ chân nằm đó, ai mà chịu vậy, nhưng mà nó phải chịu, tất cả đều phải chịu. Cho nên chúng ta còn sống thì hoàn cảnh gì đưa đến chúng ta phải chấp nhận nó, để thanh lọc nó và tiến bởi nó. Cái sự kích động của gia đình là một cái mức tiến cho chúng ta về đường đạo tâm, cái trở ngại của gia đình cũng là mức tiến của chúng ta về đường đạo tâm, hướng về đạo tâm, cho nên đó là một cái cơ hội. Nhiều người, người ta tu cao rồi, người ta trở lại, người ta cảm ơn những người mà trước kia người ta chưa tu, người ta cho đó là thù nghịch. Nhưng khi người ta tu thành công rồi người ta về người ta cảm ơn những người đã chỉ trích họ, phá quấy họ. Minh cho đó là phá quấy, nhưng mà không, nhờ những người đó chúng ta mới tu được.

TH Ơ

CHÚC MỪNG NĂM MỚI 2005

Hạnh phúc niềm vui được mấy niên ?

Cho người đem đạo sáng khắp miền

Pháp lý thiên hành vô vi chuyển

Xưa nay cho đến vạn ức niên

Lớp trước người sau vui đường đạo

Cứu khổ ban vui ấy phước điền

Thường hằng xuân đến cười vui đến

Tâm không bé Tám điển đầu tiên

Chan hòa bác ái tận vô biên

Yêu thương vui vẻ chúc tân niên

Xuân thắm tươi hoa nở mỗi ngày

Duyên cảnh từ nay thôi phước duyên

Chúc mừng bạn đạo luôn luôn mới

HAI KHÔNG KHÔNG NĂM vui chung Thiền

MINH THUẬN 18-12-2004

HAPPY NEW YEAR 2005.

Hạnh phúc cho ai buổi Tân Niên,
Am tường lý đạo sáng khắp miền.
Pháp Lý Thiên hành Thầy xoay chuyển,
Phồn vinh HUYỆ TRÍ vạn ức niên.
Yêu thương, chung bước vui đường Đạo,

Nhắc nhở cùng nhau tạo Phước Điền,
Én nhắc Mùa Xuân Ất Dậu đến,
Web-Side xuất hiện "LED" đầu tiên.

Yêu Đời, thương Đạo, mang Thơ dệt...
Em viết vài lời Chúc Tân Niên:
Anh đào, mai nở, mang hương sắc,
Rộn rã Đạo, Đời thêm PHƯỚC DUYÊN.

Chúc mừng Thầy, bạn sang Năm Mới,
Hai ngàn lẻ năm, SÁNG ĐẠO hiền ...
SG, 15-12-2004.

Kính Bút.
TRẦN KIÊN HOA.

=====

QUÉT LÁ BÀNG

Hằng ngày quét lá rụng bàng khô,
Trước cũng xanh tươi đẹp thấy mồ,
Ném trãi mùi đời bao gian khó,
Để rồi tôi tả xuống đất thô.

Sực nhớ Đông tàn đất Nam Đô,
Xuân sang Ất Dậu quét lá khô,
Quét từ Đông khỉ, Xuân gà mới,
Quét để dân lành, khỏi bệnh nhô.

Ai bảo người ư quét lá khô!
Môi trường sạch đẹp, đời mộng mơ,
Quét cả trần gian sao quét nổi!
Thương đời, mê quét, miệng Nam Mô.

Quét lá trần gian, gửi Thiên đò,
Xuân nay con đặng được mấy bồ?
Vô Tự Chân Kinh, thì giữ lại,
Chỉ quét lá vàng, bắn trần ô...
Mùa Đông Giáp Thân, 16-12-2004.

Kính bút.
TRẦN KIÊN HOA

=====

TÔI DẠY TÔI

Lòng quyết một lòng lo giải thoát.
Chớ nên dãi dãi trẻ con dò.

Hạ Ngươn ân xá ta phải ráng.
Trẻ hội kỳ này khá nỗi lo.
Khá lo trưá sớm gắng tập tành.
Mới mong Long-Hội bằng đề danh.
Môn đồ Thầy Tám năng thi thố.
Trung thành với pháp đạo mới thành.
Đạo thành không vướng "Khổn Tiên Thăng" (1)
Mài gươm trí tuệ phục lục căn.
Tiếng trống Long-Hoa Thầy đã điểm.
Sĩ tử lo tu hồn tiến thăng.
Tiến thăng mới mong về cảnh cũ.
Biết đạo từ đây đắp móng nền.
Chứng quả kỳ này mong đầy đủ.
Ngôi Tiên phẩm Phật tiến lần lên.
Tiến lên Huỳnh Đệ hữu phước duyên.
Trong khi thế sự phải ưu phiền.
Sóng cả biển mê đành chôn lấp.
Ta may thỉnh được pháp ngôi thuyền.
(1) Sợi dây trời buộc của người tu.

Minh-Nghĩa Bình Tân

Ngày 4-12-2004

=====

TÔI KHUYÊN TÔI

Tu sao luyện được cái tâm an.
Mới thoát luân hồi xuất thế gian.
Vượt hút Hồng-Trần về cảnh cũ.
Mới mong trở lại chốn Thiên-Đàng.
Thiên-Đàng chắc sướng lắm bạn ơi !
Hằng hữu nơi đây chẳng đổi dời.
Phật cảnh là đây xin bạn hiểu.
Cội nguồn nguyên thủy đấy bạn ơi.
Bạn ơi một kiếp ráng cho thành.
Chuyện người xin bỏ chớ tài lanh.
Đóng cửa lo tu là chơn chánh.
Nhấn hòa được cả bầu trời xanh.

Minh-Nghĩa Bình Tân.

Ngày 14-11-2004.

=====

CHỜN PHÁP

(Họa bài "Chúc Tết Bạn Thơ" của Thiên Tâm;
Mến tặng Thiên Tâm, Ng~Hiền và tất cả các
bạn)

Viết bài mến tặng bạn thi thơ
Ý tứ vòng vo cảm mịm mờ
Tự hỏi nguyên nhân sao rối rắm
Mới hay căn bản vốn lu mờ

Soi hồn trụ điển khai thần trí
Niệm Phật nghe lòng giải ước mơ
Pháp Lý Vô Vi là diệu pháp
Tự ta dụng lấy chính ta nhờ.

Tu luyện chẳng còn nghĩ thần thơ
Điển kinh chuyển chạy bớt lu mờ
Năng thiền trí óc càng minh mẫn
Cứu giúp thân tâm khỏi đại khờ
Học luật Vô Sanh bằng thực tế
Thấy đời giả tạm tựa cơn mơ
Trời ban tâm xác cùng chơn pháp
Bất cứ ai tu cũng được nhờ.

Sài Gòn, ngày 17-12-2004

PHAN VĂN BỬU.

=====

CON ĐƯỜNG VỀ

Con đã ra đi vạm kiếp rồi
Nẻo về liễu khuất áng mây trôi
Bơ vơ một chiếc thuyền không bến
Sóng dập gió dồi giữa biển khơi

Tìm lối về quê chẳng thấy đâu
Nhớ nguồn nhưng cội đơm tâm sâu
Cha đâu chỉ thấy Trời xanh ngắt

Tứ khổ vờn quanh kiến bạc đầu

Đường đi vạm nẻo ngập chông gai
Lội suối trèo non suốt dặm dài
Gây trúc mò đường đường xa thắm
Trèo lên tục xuống nào lòng thay

Hít thở vào ra một kiếp người
Trăm năm ngán ngủi lắm ai ơi
Sửa mình luyện đạo tìm chân lý
Ngộ tánh Như Lai rõ ý Trời

Lung linh rục rở đỉnh non Thần
Ẩn hiện mờ xa khó định phân
Nhìn lại con đường dài vạm dặm
Chôn chân lữ khách dạ băng khuâng

Thôi thế thì thôi trót đã rồi
Đường về quê cũ gắng công thôi
Muốn kim ra sức công mài sắt
Tìm được chân như sáng rục Trời.

Perth 20-12-04

HUỲNH THỊ

BẠN ĐẠO VIẾT

TRÂM THỐNG CỦA ĐƯỜNG

Thiên Nghi (14/07/2004)

Ẩn hiện trong sương đêm của giờ tỵ, một bóng người áo quần đỉnh đặc oai vệ pha lẫn dáng tiên phong đạo cốt đến chào một người cũng không kém phần uy nghiêm - Nét tỉnh lặng chưa về hẳn, mặt dầu đã quá khuya đèn đường vẫn sáng, dưới tàng cây như che nắng cho hai người tiếp chuyện.

- Thưa tiên sinh tôi mới về đây.
- Tôi có nghe, thì ra là Ngài, mời Ngài vào trong đàm đạo.
- Cám ơn tiên sinh thiết nghĩ xin đứng đây thanh thản hơn và cho tôi có lời chào tiên sinh kính mến
- Cám ơn Ngài và tôi kính chào Ngài với tình giao nối.
- Thưa tiên sinh Ngài ở đây bao lâu rồi.
- Thưa Ngài nếu nhớ không lầm trên nửa thế kỷ rồi.
- Vậy lâu quá hẳn tiên sinh có nhiều chuyện vui buồn kinh nghiệm cảm xúc và suy nghĩ gì về vai trò của tiên sinh, phần tôi đang an yên nơi cảnh vị của tôi, thì nay họ lại đặt tôi vào vị trí này thật chưa biết sao?
- Thưa Ngài tiểu sử của tôi thì Ngài đã biết, lịch sử ghi chép, con cháu học hỏi gương anh hùng của dân tộc, được phong Thánh, phong Thần, tạc tượng thờ cúng, tưởng yên - hưởng lạc vị, nhưng Ngài ơi.' ăn của chúng không yên đâu.

- Chúng đặt lên bàn thờ một đĩa trái cây bắt đầu chúng khấn : " Xin Đức Thánh phò hộ..... cho con và gia đình con, đầu năm tới cuối, điều lành đem đến điều dữ tống đi, mua may bán đắt, thăng quan tiến chức, con cháu đỗ đạt, gặp duyên phu thê bền giai ngẫu, luôn luôn mạnh lành vv.."

Nhận một đĩa trái cây mà phải làm cho chúng bao nhiêu công việc' thà nhịn cho yên thân, con người tham lam quá' Chúng còn bắt tôi vào trường đặt tên trường này trường nọ, như thế cũng chưa hài lòng chúng, chúng nhận sắp tôi ở đây nhiều chục năm qua với mỹ danh Đại lộ.....ai cũng cho là bảnh, thật ra cay đắng cho tôi, chúng đào bới thân tôi, rải đá lên mình tôi, đem xe lu cán bầm dập lên người tôi, toàn thân tôi đau đớn vì lở lói, nhầy nhựa chúng lại quét, lại thổi, lại rửa, rồi chúng lại dán lên mình tôi một lớp thuốc đen nghì, chúng gọi là bê tông nhựa chấy bồng toàn thân tôi" lâu lâu chúng làm lại như vậy trên toàn thân tôi'

Rồi hàng ngày kể qua người lại, đập dẫm lên mình tôi, xe cán liên tục lên thân thể tôi 24/24 , kìa Ngài nhìn kia , nó phóng ướ lên mình tôi và tôi phải nhận tất cả, ở đây tôi học bài không ít, bao nhiêu chuyện thị phi của đời điều phơi trần ra đây Tôi có nghe một vị thiền sư dạy các đệ tử phải hạ mình làm tấm thảm cho mọi người đạp lên để học hỏi. Thấm vào đâu so với chúng ta làm thân con đường cho mọi loại phương tiện chạy cán lên" học biết bao nhiêu bài của trần thế này.

- Thừa tiên sinh nghe tiên sinh nói thì như là khổ nạn

- Ngài' chớ còn gì nữa, rồi Ngài cũng sẽ học những bài học như tôi, cũng có thể còn gặt gao hơn tôi, vì tôi nghe nói đường của Ngài sẽ nâng cấp, giải tỏa đền bù cho đường của Ngài rộng lớn hơn cho ngang tầm với tên tuổi của Ngài

- Tôi không ham

- Nhưng họ cứ làm và toàn thân Ngài sẽ lở lói như tôi khi xưa, trước khi được như thế này.

Ở' này chúng ta là Đồng bào tức cùng một bọc của Lạc Long Quân và Âu Cơ

mặc dầu thế hệ chúng ta có khác. Học sử, vậy Ngài có biết Âu Lạc quen nhau ở không gian nào không? để sanh ra trăm trứng?

- Tiên sinh hỏi bất chợt và cũng chưa nghe ai hỏi như thế tôi xin chịu thua.

- Ngài thử suy nghĩ chút nữa xem

- Xin chịu.

- Tôi cũng chịu, ấy vậy mà có chú nhóc mười tuổi lại biết

- Sao biết được ?

- Vậy mà nó biết thật- hai người gặp nhau ở quận Tân Bình SG Hai con đường Lạc Long Quân và Âu Cơ gặp nhau ở quận Tân Bình cũng như tôi và Ngài, hai chúng ta cách nhau mấy thế kỷ mà giờ này có cơ hội giao nhau.

- Sơ ngộ gặp tiên sinh thật là thú vị tôi còn phải học hỏi ở tiên sinh nhiều hơn....câu chuyện cứ kéo dài phu quét rác đã nghe tất cả, vì phu quét rác là bạn thân của hai người, đắng cay vinh nhục gì của đường phu quét rác đều chia sẻ an ủi cho đương sạch sẽ, để con người luân lưu may đâu có người thẩm thía tìm ra lẽ đạo